

حضرت عبدالبهاء می فرمایند:

"اجتناب و احتراز و خشونت سبب اشمئزاز قلوب و نفوس گردد و محبت و ملاطفت و مدارا و ملایمت سبب اقبال نفوس و توجّه قلوب شود."

رساله مدنیّه ص ۶۳

عنوان: پرهیز از هر نوع خشونت

قسمت روحانی

۱- مناجات شروع

۲- ذکر دسته جمعی (ای کریم این عبد را به خود وامگذار) ۵ بار

۳- آیاتی از کتاب مستطاب اقدس

۴- مجموعه نصوص حضرت بهاءالله

۵- مجموعه نصوص حضرت عبدالبهاء

قسمت اداری

۶- قسمتی از بدایع الآثار

۷- قسمتی از بیانات حضرت ولی امرالله

۸- پیام بیت العدل اعظم الهی

۹- شور و مشورت (شما برای پرهیز از خشونت در شرایط گوناگون چه روشهایی را اتخاذ می نمائید؟)

۱۰- برنامه نونهالان و نوجوانان

قسمت اجتماعی

۱۱- الفت و پذیرائی

۱۲- مناجات خاتمه

۳- آیاتی از کتاب مستطاب اقدس:

حضرت بهاءالله در کتاب مستطاب اقدس میفرماید:

گلزار ۳۴۱

"لَا يَعْتَرِضُ أَحَدٌ عَلَى أَحَدٍ".

و نیز می فرماید:

"لَا تَعْتَرِضُوا عَلَى الْعِبَادِ إِنْ وَجَدْتُمْ مِنْ أَحَدٍ رَائِحَةَ الْبَغْضَاءِ ذَرُوهُ فِي خَوْضِهِ مُتَشَبِّسِينَ بِأَذْيَالِ رِداءِ عِنَايَةِ رَبِّكُمْ فَالِقُ الْأَصْبَاحِ".
(ص ۲۲۶ ج ۳ امر و خلق)

و در بیانی دیگر می فرماید: میفرماید :

"قَدِّمِعْتُمْ فِي الْكِتَابِ عَنِ الْجِدَالِ وَالنِّزَاعِ وَالضَّرْبِ وَأَمْثَالِهَا عَمَّا تَحْزَنُ بِهِ الْأَفئِدَةُ وَالْقُلُوبُ

گلزار ص ۴۶۹

و نیز می فرماید:

"مَنْ أَعْتَاطَ عَلَيْكُمْ قَابِلُوهُ بِالرِّفْقِ وَالَّذِي رَجَرَ كَمْ لَا تَزْجُرُوهُ دَعْوُهُ بِنَفْسِهِ وَ تَوَكَّلُوا عَلَى اللَّهِ الْمُنتَقِمِ الْعَادِلِ الْقَدِيرِ

۴-مجموعه نصوص حضرت بهاءالله

" لَمْ يَزَلْ فساد ممنوع بوده و خواهد بود و در این ظهور اعظم کلّ امم از فساد ممنوعند. ابداً نفسی تعرض بنفسی ننماید و بر محاربه قیام نکند . شأن اهل حقّ خضوع و خشوع و اخلاق حمیده بوده و خواهد بود . دنیا قابل آن نه که انسان مرتکب امورات قبیحه شود و از مالک احدیّه بعید ماند ."

(ص ۳۰۱ مجموعه اقتدارات

و نیز می فرمایند:

" ضرب و شتم و جنگ و جدال و قتل و غارت کار درنده‌های بیشه ظالم و نادانی است . اهل حقّ از جمیع آن مقدّس و مبرّا."

(ص ۲-۱۹۱ ج ۳ امر و خلق)

و در بیانی دیگر می فرمایند:

" یا اهل بها شما مشارق محبت و مطالع عنایت الهی بوده وهستید لسان را به سبّ و لعن احدی میلائید و چشم را از آنچه لایق نیست حفظ نمائید آنچه را دارائید بنمائید اگر مقبول افتاد مقصود حاصل و الاّ تعرض باطل ذرّوه بنفسیه مُقْبَلینَ اِلَى اللّهِ الْمُهَيَّمینِ الْقَيُّومِ سبب حزن مشوید تا چه رسد بفساد و نزاع. امید هست در ظلّ سدره عنایت الهی تربیت شوید وَبِمَا ارَادَهُ اللّهُ عامل گردید همه اوراق یک شجرید و قطره های یک بحر ."

(لوح مبارک بشارات ص ۵-۱۴)

و نیز می فرمایند:

"اگر ظالمی بر شما تعرض نماید به حبل صبر تمسک نمائید. اگر اذیت کند از او بگذرید به شأنی نزاع و جدال و قتل و غارت و تاراج را نهی فرمودیم که اکثری از عباد مطلع و شاهد و گواهند."

امروخلق ج ۳ ص ۲۲۸

و در بیانی می فرمایند:

" با یکدیگر در کمال رحمت و رأفت و محبت سلوک نمائید. اگر خلافی از نفسی صادر شود عفو فرمائید. با کمال حب او را متذکر دارید. سخت مگیرید و بر یکدیگر تکبر و عُجب نکنید

پیام آسمانی ج ۲ ص ۲۲۵

۵- مجموعه نصوص حضرت عبدالبهاء

کلمه سوء بر زبان نرانید

"خاطری نیازارید و کلمه سوء بر زبان نرانید اگر از کسی فضائل عالم انسانی و سلوک در رضای الهی مشاهده کنید تمجید کنید و الا صمت و سکوت اختیار نمائید."

(ص ۱۸۵ ج ۳ امر و خلق)

شما بالعکس معامله نمائید

"شما بالعکس معامله نمائید یعنی زخم ستمکاران را مرهم نهید و درد ظالمانرا درمان شوید اگر زهر دهند شهد دهید اگر شمشیرزنند شکر و شیر بخشید اگر اهانت کنند اعانت نمائید اگر لعنت نمایند رحمت جوئید در نهایت مهربانی قیام نمائید و باخلاق رحمانی معامله کنید و ابدأً بکلمه رکیکی در حقشان زبان نیالائید."

(ص ۹-۲۲۸ ج ۳ امر و خلق)

محبت و مهربانی از دل و جان با جمیع ملل منصوص

"مقصود اینست که خیر محض باشید و موهبت صرف نظر به لیاقت و استحقاق خلق نمائید. در هر دور و کوری امر به محبت و مدارا وارد ولی بهانه‌ای در میان بود و آن استحقاق و عدم استحقاق که فلان شخص مَبغض و مدبّر است و فلان مرد خونخوار و متنفر و اگر عفوی در میان بود شماتت و ملامت نیز با عفو و سماحت همعنان ولی در این دور جمیع این امور منسوخ و محبت و مهربانی از دل و جان با جمیع ملل منصوص

منتخبات مکاتیب ج ۳ ص ۲۲۲

از نزاع بیزار باشید

"لهذا همت نمائید تا سپاه شبهات را به قوه آیات پریشان و متلاشی نمائید این است وصیت من و اینست نصیحت من. با نفسی جدال نمائید و از نزاع بیزار باشید کلمه حق بر زبان رانید اگر قبول نمود، نعم المطلوب و اگر عناد کرد او را به حال خود بگذارید و توکل بر خدا کنید اینست صفت ثابتین بر میثاق"

مکاتیب ج ۳ ص ۳۳

۶- قسمتی از بدایع الآثار

از ضرب اطفال شریر سؤال کردند (حضرت عبدالبهاء) فرمودند ضرب برای حیوان هم جائز نه حس است تربیت حیوان را در تحت تعلیم در اردشاخ کج را راست و خارستان را گلستان نماید عربها در وقت تربیت اسب را نمی زنند می گویند از زدن اسب بدرفتار و سرکش می شود.

بدایع الآثار ج ۲ ص ۷۹

۷- از بیانات مبارکه حضرت ولی امرالله

"هنگامی که شرائط و اوضاع جهان امروز را می نگریم قطعا و کاملا باید این ناملازمات داخلی و ناچیز را فراموش کنیم و متحداً برای نجات بشریت قیام و هجوم نمائیم. شما باید دوستان بهائی خود را تشویق و ترغیب نمائید این نکته را در نظر داشته و با تلاشی سخت و مجدانه شما را یاری نمایند هر نوع فکر انتقادی و هر قسم کلام تند و خشنی را از میان بردارید تا شرایط و وسائل برای سریان و فیضان روح عظیم حضرت بهاءالله در کل پیکر جامعه مهیا و آماده شده آن را به محبت و خدمت درگاه حضرتش، متحد و متفق سازد"

انوار هدایت ش ۳۱۵

"شاید بزرگترین امتحانی که افراد بهائی بایستی بگذرانند در نحوه رفتار با بهائیان دیگر است ولی به خاطر حضرت مولی الوری آنها بایستی همیشه آماده باشند که خطاهای یکدیگر را ببخشند و برای سخنان درشتی که ادا کرده اند معذرت بخواهند ببخشند و فراموش کنند."

پیام آسمانی ج ۲ ص ۲۲۶

جامعهٔ بهائی بر اساس آموزه‌های آیین خود عناصر اصلی رویکردی را به تدریج تنظیم کرده است که مشارکت اعضایش در حیات اجتماع را شکل می‌دهد. اوّلین و مهم‌ترین وظیفهٔ بهائیان، چه فردی و چه جمعی، کوشش در اجرای این تعلیم حضرت بهاءالله است که می‌فرمایند "باید با جمیع اهل عالم به روح و ریحان معاشرت نمایند چه که معاشرت سبب اتحاد و اتفاق بوده و هست و اتحاد و اتفاق سبب نظام عالم و حیات امم است." حضرت عبدالبهاء با ارائهٔ توضیحات بیشتری در این مورد می‌فرمایند "نوع انسان محتاج تعاون و تعاضد است محتاج مراوده و اختلاط است تا کسب سعادت و آسایش کند و راحت و آرایش یابد"، "آنچه سبب ائتلاف و تجاذب و اتحاد بین عموم بشر است حیات عالم انسانیت و آنچه سبب اختلاف و تنافر و تباعد است علت ممت نوع بشر است" و همچنین "هر چه الفت و محبت بین بشر مزداد شود سعادتش بیشتر شود و هر چه نزاع و جدال به میان آید سبب ذلت شود." حتی در بارهٔ دین می‌فرمایند: "دین باید سبب محبت و الفت باشد اگر دین سبب جدال و عداوت شود البته عدم آن بهتر است." بدین ترتیب بهائیان دائماً می‌کوشند تا به نصیحت حضرت بهاءالله گوش فرادهند که می‌فرمایند: "از بیگانگی چشم بردارید و به یگانگی ناظر باشید." آن حضرت به پیروان خود توصیه می‌فرمایند که "امروز انسان کسی است که به خدمت جمیع من علی الأرض قیام نماید." نصیحت حضرتش آنست که "هر روز را رازی است و هر سر را آوازی. درد امروز را درمانی و فردا را درمان دیگر. امروز را نگران باشید و سخن از امروز رانید." حضرت بهاءالله در اهمّیت وحدت و یگانگی می‌فرمایند "نور اتفاق آفاق را روشن و منور سازد".

با توجه به این گونه عقاید و افکار، بهائیان می‌کوشند تا حدّی که امکاناتشان اجازه دهد با تعداد فزاینده‌ای از جنبش‌ها، سازمان‌ها، گروه‌ها و افراد هم‌کاری نمایند و به اقدامات مشترکی بپردازند که بر اتحاد و یگانگی می‌افزاید، رفاه عالم انسانی را ترویج می‌دهد و به هم‌بستگی جهانی کمک می‌نماید. آثار بهائی پیروان این آیین را به مشارکت فعالانه در جوانب بی‌شماری از زندگی معاصر فرا می‌خواند. بهائیان برای انتخاب میادین مشارکت خود موظّفند که این اصل مندمج در تعلیم بهائی را نیز مدّ نظر داشته باشند که وسیله باید با هدف توافق و تطابق داشته باشد و نمی‌توان از راه‌های ناشایست به اهداف متعالی دست یافت. به خصوص ممکن نیست بتوان وحدتی پایدار را از طریق مجهوداتی بنیان نهاد که اختلاف را ترویج می‌دهد و یا مبتنی بر این باور است که تعاملات بشری کلاً و ذاتاً بر شالودهٔ تضادّ منافع استوار می‌باشد.